

Śmierć zasłużonego ministra.

Zawód wychowawczy należy do najtrudniejszych, najmniej się opłacających i wogóle najniewdzięczniejszych zawodów. To też ludzie, którym udało

światy, Wilhelm Hartel, jeden z najteższych filologów współczesnych, profesor wiedeńskiego uniwersytetu, wiceprezydent wiedeńskiej Akademii Umiejętności i dyrektor Biblioteki nadwornej, którego podobiznę dzisiaj podajemy.

Znakomity uczony pochodził z Moraw, gdzie urodził się w 1839 r., jako syn niezamożnej rodziny wieśniaczej niemieckiej. Już w 1866 r. habilitował się na docenta filologii klasycznej w uniwersytecie wiedeńskim, a później został prywatnym nauczycielem i wychowawcą znanego mecenasa sztuki, członka Izby Panów, hrabiego Karola Lanckorońskiego. Następnie został nadzwyczajnym, dalej zaś zwyczajnym profesorem wiedeńskiego uniwersytetu na katedrze filologii klasycznej, po powołaniu Vahlena na takie samo stanowisko do Berlina.

Jako wykładowca na tej katedrze położył śp. Hartel niespożyte zasługi, wykształcił bowiem w duchu nowożytnym niejedną generację tegich nauczycieli szkół średnich.

W roku 1891 powołany został znakomity uczony na stanowisko dyrektora Biblioteki nadwornej i na tem stanowisku znów okazał się uczonym i nader sumiennym bibliotekarzem w rodzaju naszego Estreichera.

Po trzydziestu latach służby rządowej mianowano go szefem sekcji w ministerstwie oświaty. W rok zaś 1900 wszedł do gabinetu Körbera, jako minister oświaty. Za jego rządów zaprowadzono nową pisownię niemiecką, powiększono fundusze stypendyjne, przeznaczono na kształcenie nauczycieli za granicą, oraz wprowadzono wiele zmian korzystnych w organizacji szkół średnich austriackich. Śp. Hartel, pomimo że był znakomitym filologiem, nie zapoznawał doniosłego znaczenia szkół realnych i był ich wielkim protektorem.

Względem Polaków okazywał zmarły uczony dużo sympatii i odwiedzał zarówno Lwów, jak i

Kraków kilkakrotnie w charakterze najwyższego kierownika sprawami oświaty w Austrii.

Bracia szacha w Wiedniu.

Z okazji śmierci szacha perskiego Muzaffer-ed-Dina przypomnieliśmy dzienniki wiedeńskie, iż świeżo zmarły „król królów“ miał pewną skłonność do Wiednia, co między innymi objawiało się w tem naprzykład, iż wszystkich swych krewnych zwykł

Śmierć zasłużonego ministra: Ś. p. Wilhelm Hartel, były minister oświaty w Austrii.

Bracia szacha w Wiedniu: Najmłodsi bracia zmarłego szacha perskiego.

się wytrwać pracą nie tylko zdobyć sobie stanowisko, ale także zaskarbić miłość i szacunek u swoich uczniów, należą w sferze pedagogicznej do białych kruków.

Jednym z takich zasłużonych pedagogów był niedawno temu zmarły, pozasłużbowy minister o-

namawiać do posyłania synów na studia do stolicy austriackiej.

Synowie szacha kształcili się w wyższych zakładach naukowych wiedeńskich, podobnie jak najmłodsi bracia monarchy. Zamieszczamy tu właśnie fotografię, na której widać w towarzystwie guwer-

Poświęcenie gmachu Tow. politechnicznego we Lwowie: Wydział Tow. politechnicznego wraz z gośćmi; w środku prezes prof. Syroczyński (1), po lewej twórca gmachu architekt Rawski (2).

Fot. nadw. N. Lissa.